

פרוטוקול מס' 122

מישיבת ועדת הכספים שהתקיימה ביום שלישי
י"ב אלול תשי"ב - 2.9.52 בשעה 16.45

- יו"ר הו"ר:
- א. אריאב
 - מ. טלמור
 - ק. לוז
 - ח. לנדו
 - ז. איזלינג
 - י. רוקח
 - ש. זיסמן
 - ז. הרצוג
 - ז. מרזוב

משרד האוצר

- מזכירי:
- מר זגני
 - ר"ר לנדו
 - מר מנדלסון
 - מר גמני

היו"ר י. גורלי: פותח את הישיבה.

תניין המשמרה היכנסו שאנחנו ממשיכים
לשר האוצר את הסיכום בלתי מכתב שבו יוגד:

" ועדת הכספים בדיונה בתקציב 53 - 1952 הביעה את משאלתה לחיזוק
מצב הבטחון בנקודות הספר וביתרונות הספר המרוחקות. משילה
זו הוצאה ליוזמה של הכנסת, בדברי הפתיחה של יו"ר ועדה, בדיון
על תקציב 53 - 1952. לאחר מכן ביררה ועדה הכספים עם שר המשמרה,
היאיר לבאץ את ההצעה הזאת. ועדה הכספים קיימה דיון בהשתתפות של
שר המשמרה ושל המפקח הכללי של המשמרה, והוגדרה שהמשמרה לא תוכל
לתקן את מצב הבטחון בנקודות אלה, אלא אם כן יאפשרו להגדיל את
תקן השומרים ב- 260 איש, במסגרת התקציב השנתי הדבר מתבטא
הטכום של 500,000 לירות.

בבירורים הללו נאמר לנו סלידי שר
המשמרה שהאוצר אסיה את תקן המשמרה והעמידו על 5400 שומרים,
בעוד שהתקציב נקבע תקן של 5900 שומרים. מסתבר מאלינו שאילו לא
התקיימה הוצאה היה יכול שר המשמרה לבקש את התיקונים הללו ולתקן
את מצב הבטחון במסגרת התקציב שנקבע בשעתו בכנסת.

לתיכך דועה הכספים רואה רש המשמרה
אחת - להענות ולקבל את התקנתו של שר המשמרה כפי שהובאו לפנינו."

במובן פורמלי יצדק הו"ר אדייב את יאמר
שלא טובה בצורה זו. ועדת הכספים מבקשת את שר האוצר לקבל
לחשומת לבו את הסיכום ומחכה לידיעה בנוגע לביצוע מהיר של ההמלצות.
אני משער שאם שר האוצר יקבל סיכום זה תניין לא יחזור יותר לוועדה
הכספים. במקרה ששר האוצר לא יראה אפשרות לקבל את הסיכום, הוא
יחזיר את הדבר לוועדה הכספים.

ח. ל. מ.: לקבל את הניסוח של הסיכום.

היו"ר י. גורי:

אעבור למסיף הבא במדרגות, "צו
למסור ממס מסוייג ומס מותרות".

א. זילינג:

האם הצו כולל גם סחורות המיוצרות
בארץ?

היו"ר י. גורי:

כן.

ח. לנדאו:

מה ההבחנה בין מס מסוייג ומס מותרות?

היו"ר י. גורי:

למדר העבודה, אנחנו נקרא קודם את
הצו, ואחר משאלנה שאלות.

מר מנדלסון:

היתה וועדה משנה שמסקנה ברפורמה
של מס מותרות, ובאופן מיוחד בשאלה
או המותרות. קיבלנו את המלצותיה המרחיקות לכת, וגוף הרחקנו לכת.
המסד הפיסקלי הוא גדול, ולדעתי קולה למיליוני לירות. במובן
זה עדיין איננו עם נורמלי, כי בכל העולם ממיליון מסים אלה
בלי דיסטרנציות. לאדמיניסטרציה יש דיסקרציה ידועה ובמקרים
בודדים מר גמני השתדל במיטב יכולתו להתחשב במקרים יוצאים מהכלל,
אבל הצדק טוען מבקר המדינה שמבורחה להיות מסגרת חוקית מדוייקת
שבהוטה האדמיניסטרציה מניחה לפקול.

אנחנו רוצים את החוק על לוח מקסימום
של המקרים המוציאים, ומסודרת ידועים. המסודרים מהיחסים ליבוא
ומותרות. יש הגבלה של מס מסוייג. אנחנו איננו יכולים לשחרר את
גוף ממס מסוייג. נניח שנחיל מס מסוייג על סכומי גלוח בכלל, או
סכומי גלוח מסין משובח. לא נוכל לשחרר את מ"מ נשיא המדינה מהמס,
מסיבה פשוטה שאי אפשר לבצע זאת. בארצות אחרות "מס הקניה" חל
על כל חנושבים פרט ל" צי". איננו רואים שום אפשרות אדמיניסטרטיבית
לשחרר ממס מסוייג - שלא יעלה ליותר מ- 5% מהמחיר הקמפונאי -
את הגורמים שנהנים מהכנסות המס.

י. רוסה:

אם כן כיצד הביאו הצעה חוס לשחרר
את השומרים ממס על סיגריות?

מר מנדלסון:

כל בית"ר למוצרי חבק וכוהל הוא בעין
חחנת ממס. איננו רוצים לנהל את
המס המסוייג בשלמותן מקחים. מס זה צריך לנהל בצורה בוכהלירית.
אחת לחודש, או אחת לחודשיים מגיש בית"ר את החשבונות, ומשלם את
המס. איננו בודקים למי נמכרה המטורה.

א. זילינג:

תירושו של דבר, שהאנשים המשוחררים
ממס יהיו מעוניינים בחוצות חוץ, כי
בחוצות חוץ יהיו ספורים גם ממס מסוייג. אני מבין את הקושי
האדמיניסטרטיבי, אבל אי אפשר לומר שאוטומטית ישלמו את המס.
אפשר לנהל קניה מרוכזה ואז ינתן שחרור.

היו"ר י. גורי:

הדבר אינו נותר. את קיימים קשיים
אדמיניסטרטיביים הם ישארו.

א. זילינג:

אני מצמצם את הקשיים. אם מדובר
בארצי בית, אפשר להתקין שאתה לכמה
חדשים תיערך קניה מרוכזת מהמקור והמחורה ושחרור מהמס. כלומר,
לא יתנהל חשבון בכל חנות קמפונאית, אלא על פי סדר מיוחד שיקבע
על ידי המנהל, יוכלו לבצע שחרור ממס מסוייג על הסחורות הנקנות
במרוכז. אין המחבר באלפי מוסדות ואלפי מיני סחורות.

היו"ר י. גורני:

לגבי מוסדות ממסלה, כמו היבא, המס אינו משנה, כי ההכנסה הוגדרה לממשלה, אני רוצה להזכיר שקיימת תוספת מס³ לחוק נאמן. ברור שלגבי מה שהוצא המס המסוייג אינו שייך. המדובר הוא בדברים שלא כלולים בתוספת מס³.

א.א.ז.ל.ינג:

במושג זקנים הקונה כנסות ויילחוח בשביל האנשים, אפשר לעשות סדורים כוללים שקניוח אלה יערכו אחת לכמה חדשים מבית החרושת, ואז אפשר לשחררו מהמס.

ח.ל.נדר:

זו באמת השאלה החשובה ביותר. אני סבור שצד המסורין אינו פותר את הבעיה ולמעשה ההצעה הביאה ליבוא מוגבר, את המדובר בסחורה שערכה המיננסי רציני.

אשר למס המסוייג - אין יתרון כיצד לפתור ממנו. נניח שהיה קניה הדיסטעמי במרוכז, אני סבור שעל ידי זה אנחנו עושים אעד רציני של הוצאת הסחורה המיננסי והקמעונאי ממחזור מסחרי רציני מאד. למעשה אין לחוק הזה כל משמעות כי הממשלה חוכל לסלם את המס, כי הוא נכנס חזרה לנאיב. את הסוכנות היהודית יכולה לשלם את המס, כי את יחסר לה כסף, וקבל מהממשלה. המדובר כאן לגבי כרמים ונהנייה מהצד או אמילו מוסדות סיבוריים.

אני מניח "דרו בק" הנדניה מהצד יקנו במקום הנה להם, והממשלה תחזיר את המסוייג שנגבו מהם מהם מס המסוייג. אינני רואה דרך חזרה לייצור היבוא.

באשר לנשיא המדינה "בלי שבדי" יוכרשו כנסיון למגיעה כל שהיה "אני מבין שהוא סבור מחסלום המס. זה דינו של מלא מקום נשיא המדינה? מסלול מקום נשיא המדינה, דינו כדין נשיא המדינה. היו"ר י. גורני:

א.א.ז.ל.ינג:

לחדר העבודה, אני מניח לדון פסקה פסקה.

בהצעה למס מסוייג אני מניח לחומיק לפעיק 1 (א) "אם הובאה חלידי אחד מאלה או למענה. או נמכרה לאחד מאלה או למענה" למשל: אם מוסר אחד מביא סחורה בשביל מוסד שני, וקרן האמריקאית הביא איור בשביל מוניטון חליאביב.

אני מניח לחומיק עוד פסקה: "המנהל יקבע תקנות על פיהן והיה אפשרות לשחרר מס מסוייג אותם המוסדות כדלהלן:.. כלומר, הוראות מיוחדות.

א.ל.נדר:

לדעתי מס מסוייג אין לשחרר אף אחד, בין אם הסחורה ממוצאת הארץ וביק אם היא הובאה מח"ל. לדעתי יבוא של סחורה מקונה מס מותרות ומכירות לא היה צריך להיות כדור מס.

אני מניח שהמסור יהיה רק על סחורות שגוביה מהם מס מותרות ולא מס מסוייג. המס המסוייג הוא מס קטן מאד ואין ספק להנניח סדורין שיקיפו אותו רבות של אמריקה ואלפי זרכניה.

דועדה הכלכלית 2.9.

י. רוקח:

לדעתי ממש מותרות לא צריך לשחרר שום אדם. אנהנו מעוניינים במס מסוייג המויל על סחורות שאי חיוניות. אם אומרים שאין לשחרר ממש מסוייג אין לקרוא לנו "אז לפסור ממש מסוייג".

מר גבאי:

יש פאורין על מס מסוייג בסחורות יבוא.

י. רוקח:

במס' 1 (א) יש אי הבנה. כתוב שהמוטרוס סאורייט ממש מותרות בלבד.

מר גבאי:

בסחורות יבוא המטור כולל כל מס.

אינ"ר י. גורני:

האינויות הדברית שה"כ דועה שיש ללכת בכיוון הפוך. ובראונזי להעיד שאין לשכוח במה המדובר. אנו אומרים שמה שנחשב בגדר מותרות לגבי אדם פרטי אין אנו רואים זאת כמותרות לגבי אלה שאנו רוצים לשחרר מהמס. יתכן שאין זה מוזק ביחס לכל הדברית, וכולי יש דברית יוצאים מהמלל שהמילו לגבי אלה יש לראות כמותרות. אנהנו אומרים שכל המוטרוס האלה - אני מוציא את הדיפלומטים. כי אנו רוצים להקל עליהם - אם הם רוצים בדרך לרכוש את הדברית. אין אנהנו רואים אותה בגדר מותרות ויש לשחרר ממש. ושי לחוצרת ארץ. דין המוטרוס יהיה כדין אחרים שהסיבה שמירה מר מנדלסון.

יש שני הצעות:

האחת - הצעה המפורית, לשחרר סחורות יבוא גט ממש מותרות וגם ממש מסוייג, ומותרות מותרות הארץ לשחרר רק ממש מותרות.

ההצעה השניה - הצעתו של ה"כ לונז. המציע לא לשחרר ממש מסוייג גם סחורות יבוא.

מר מנדלסון:

הצעתו של מר לונז היא הצעה פונקציונלית, ובדרך זו נוהגים בכל ארצות העולם. שם קיים מס קניה על סחורות יבוא ועל תוצרת מקומית. בהערימי המכס שלנו יש הרבה יותר סחורות מאשר בארץ אחרת. יש מצב של כל מיני מוסדות וגופים המשחררים מהל השלום המכס ובכל זאת אריבית לשלם מס מסוייג. מסיבות שהובאו על-ידי מר לנדאו, תהיה קצת הפליה בזמנים נורמליים, בין הייבואן ובין היבואן.

אינ"ר י. גורני:

מאביע על סעיף 1(א).

ההצעה המקורית נקבלה.

י. רוקח:

האם נקבע גובה המס המסוייג?

מר מנדלסון:

המס לא יקלה על כן 5 מהמחיר המקצועי. אנהנו אומרים במני בעיה של סחורות עגוליות. גשביל תוך שיקלה 150 פרוטות. המס לא יהיה בגובה אחד לכל המצרכים אלא יהיה 10 פרוטות. המס לא יהיה בגובה אחד לכל המצרכים אלא יהיה 4 כפי שונה.

אינ"ר י. גורני:

היה לנו ויכוח מקיף בשאלה ואני מציע שדועדה הכלכלית לא תחזור עליו.

וועדון הנחמ"ים 2.9.

מר מנדלסון:

האז נוחה עלייך היועץ המשפטי רחוב
היו לו שיקולים לגיטור זה.

היו"ר י. גורי:

התיקון המקבל על דעתך.

פ. לוי:

למתיק משנה (1) "נשיא המדינה..."
אני מבקש שהיועץ המשפטי, כי
יש רק נשיא אחד והוא קיים, למרות שיש מעלה מסוים.

א. איזלינג:

אני מבקש להוסיף ולפזר את התוספות
לתיקון זה.

ישראל...:

יש לשנות מ"משלח ישראל" ל"מדינת-
ישראל...".

יש מוסד מזהו, ויש מוסד מוקדם, ויש לקבוע
יחד. אני בעד שמוסדות אשר הממשלה משתתפת בהקמתם או הם נחמ"ים,
זה גם מתייחס לעיריות ולמוסדות אחרות. המוסדות המקבילים הקבוע
מהם נחמ"ים מהמקורין.

י. רוקח:

לדעתי אינך צודק, כי כלומר זה לא
יבאזר כלום מהמס"ים הנלה.

היו"ר י. גורי:

התעורר של זה"כ איזלינג מתחמת על מני
ש"ח רחב מאד. זה מתייחס על מוסדות המדינה,
היהודית, קרן הטיח לישראל וקרן היסוד,
נתמכית על ידו.

מ. סלמ:

מה הירוש "לשימוש או לשימוש מוסד...?"

מר מנדלסון:

לא לשימוש המסדי.

היו"ר י. גורי:

האציע את הצעה זה"כ איזלינג.

ההצעה לא נתקבלה.

א. איזלינג:

אני מציע שהמוסדות המוזכרים על השבון
תקציב המדינה, או הנחמ"ים על ידה ישוחרר

מהמס"ים אלה.

היו"ר י. גורי:

מיביע את ההצעה.

ההצעה לא נתקבלה.

א. איזלינג:

לא קבלתי השורה בקנין התוספות.

מר מנדלסון:

אני מבקש להתייעץ עם היועץ המשפטי.

פ. לוי:

פה נאמר "ובלבד שהמוסדות היוצרת לבצוע
שרותים ממשלתיים". פה, לא מדובר על המשלח-
ישראל הנוכח ממוסדלי.

היו"ר י. גורי:

מ. כ. מ: מחברי הצו יתייערו עם היועץ
המשפטי בענין המרמין "משלח ישראל".

מר מנדלסון:

ברצוני להתייעץ עם היועץ המשפטי באם
"התוספות לנכמ"י הגרמנים" זה שרות
משלחי.

רועה הנכסיה . 2.

א. איזלינג:

אני מציע שאנו נסדרנוס לתינוח לא ייחזרו על מי חרף זה. מבחינה אנהליתית משיק האסטרטגיה שלנו משיק המדינה.

מר מנדלסון:

אנחנו אפתימית לידך.

היו"ר י. גורי:

אני חושב שתה"ח איזלינג אודק.

אמורוהמסיהם".

הח' ל' ח: להוסיף למסיהם (2) " .. לחעת

עובר למסיהם (3).

ז. סוואייב:

האח הכוונה היא לשימוש הצבא או גם לשימוש הפרטי של החיילים בשירות סדיר. שביבל המצאים לשימוש הפרטי לא היה

אנו איננו מושה עד היום חייל צריך לשלם מה מותרות.

היו"ר י. גורי:

הכוונה לז.ה.ל. המוסד.

ז. סוואייב:

מה זין חייל בצבא הסדיר?

מר מנדלסון:

אין זה כלול כהן, ואני מקטל לא להחיל עלינו את בעיית החייל במסר.

היו"ר י. גורי:

אני מסנה את השומח לבכח למסיהם (7).

ז. סוואייב:

למי צר זה חל שינוי לרעה במצבו של החייל. אני מתכוון ליורא.

מר גבני:

הנוחג כיום הוא שאם ערך החסן עד 15 ל"י יש סמור מהמס, אולם זה לא היה מסרם בחוק. אני מסכים שהנוחג ישאר.

ח. לנדון:

אני מציע להשאיר נוהג זה.

היו"ר י. גורי:

אין הצו מבטל את הנוהג שהיה סיים עד עתה לגבי יבוא המסיהם נחקבל. עובר למסיהם (4).

א. איזלינג:

רשות מקומית - סירושן של דבר גם נסודות ישוב, לשירותים שאנו שירותים רגיליות.

היו"ר י. גורי:

כבר נאמר לא מעט שכל נקודת ישוב הכלולה במונה ועד-מקומי, וגם תחלק ממועצה

אזורית, היא רשות מקומית.

א. איזלינג:

רשות מקומית ונקודת ישוב לצורך שירותים מוניציפליים. נקודת ישוב, ובמקרה חמועצות האזוריות והם ממליים הונקציות בטלות הוסי מוניציפלי. אני רוצה שזה יאמר במסורש עתה נאניה מנוחה זכות לאותם ברכים. אני אומר "כל רשות מקומית".

היו"ר י. גורי:

החעתו של תה"ח ציה"נג, לצורך זה: נקודה ישובית שאיננה כלולה במונת "רשות מקומית" אבל יש לה אישור ממשרד הפנים שחיה ממלאה הונקציות מוניציפליות, גם נכנסת לכלל זה.

עובר למסיהם (5)

דו"ר י. גורביץ 2.9.

אני מבקש להוסיף "עליו הנוטר...".

א. איזלינג:

עליו הנוטר היא מסד של הסוכנות היהודית.

היו"ר י. גורביץ:

לטרן קימח יש חברת "אמנוח" שהיא כעין אפוסטרופוס. האם אין דין החברה

י. ברק:

מדין האפוסטרופוסים למיניהם.

היו"ר י. גורביץ:

"אמנוח" ממלאה תפקיד של מכירת קרקעות כי ק"ל אינה יכולה, לפי החקנות, למכור

קרקעות.

ח. לנדו:

הסוכנות היהודית מחלקת סחורות סגורות לנו דוקא ליישובים חדשים. לדוגמא לפני שנתנו נמסר ונזל לבואו בנין רחוק, אבל הברזל הגיע למקום אחר. מה הברזל המשיג שהגיע למשל לגבי יבוא יציני לסלי. מה הערבויות שמעוררת אלה לא חזקה לשוק הרגיל בכמויות ניכרות?

היו"ר י. גורביץ:

יש סעיף של תנאי הסדר ובייגלו. סעיף זה בא להנוק שימוש שלא כהלכה. במידה שהסוכנות היהודית מתמשה בתנאים לצורך שאליו מתכוון הסעיף - הסדרת המסכים. במידה ששימוש חורג מתמסרת - היא חייבם.

מעמיד את הסעיף להצבעה.

הסעיף נחקבל.

עובר לסעיף (6).

אבקש לכתוב "על ידי מדינת ישראל...".

א. איזלינג:

שר החוץ הוא האינטרסואיה.

היו"ר י. גורביץ:

האינטרסואיה תיקבע על ידינו.

א. איזלינג:

אם נכתוב "על ידי מדינת ישראל..." ומבזהל

היו"ר י. גורביץ:

מס סותרות יקבל מכתב החוץ על ידי שר החוץ, הוא לא יוכל לקבל את התעודה.

א. איזלינג:

לא כתוב על החוקים שלנו שהם להקדח חשד - לא בכל מקום. לא קבענו מי מכיר המסדרת הינלאומיים, אם זו הממשלה או וועדת החוץ והגנתון או הממשלה באשור וועדת החוץ והגנתון, או הכנסת. אינני אומר - לא שר החוץ.

היו"ר י. גורביץ:

אם כן לא "מדינת ישראל" ולא "ממשלת ישראל". אנחנו מהברית חוק, ויש אורגן

הפועל בשם המדינה.

ח. לנדו:

אני מציע למחוק סעיף זה, כי אינני יודע מה יש לאו"ם לעשות פה. זו המדינה היחידה שמשלחה או"ם שוודות בה ולא למובחח.

היו"ר י. גורביץ:

מעמיד להצבעה את הצעה ח"כ לנדו.

ההצעה לא נחקבלה.

מר מנדלסון:
במשרד החוץ קיימת מחלקת מיוחדת למוסדות
בינלאומיים מוכרים, ולכן בזה המסמך
".שר החוץ...". ההזכרה היא שלא כל גוף בינלאומי יקבל שטרור אלא
רק הגופים שאנו מכירים בהם. אני מבקש להחליט עם הוועד המשותף באם
הכנסת המונה "מדינת ישראל" במקום "שר החוץ" לא תכנייה סיפורים
נדמיני מסמכי ביניים.

מינ"ר י. גורי:
אילו העברנו כל מסרה כזה ל"כנסת" אז
מתקבל על הועד שאנו הכנסת מחליטה היא
מבטאת את רצון מדינת ישראל. מולח מבחינה משפטית לא ברור לי אם
הכנסת המונה "מדינת ישראל" היא במדר.

י. רובינ:
בעניני או"ם קשורים גם משרד המדע
וגם משרד המסחר והתעשייה " קודם לפי תכנית
מס' 4.

מינ"ר י. גורי:
אני מתיישבמקום "שר החוץ...". יהיה
כחוב "... המוכר עליידי משלתי ישראל...".
מעמידי את הנושא להצבעה.

ההצעה התקבלה.

קובץ לפעילות (7)

א. ביילינג:
התקיים בירור בשטח, שהזכויות שניתנות
לתיילית ע"י השק"ם התיינה שמורה גם
לאנשי המשמרה. השק"ם מוכר רק לתיילית. לכן אני מציע להוסיף:
" וברור דומה לצרכי השוטרית".

מר מנדלסון:
איןני-מוכן לכך אשום פנים. אנתנו נמצאים
במצב ששוטרי המכס אינם מטבליים כל הקלה,
ויש התמסרות גדולה. אינני מסכים להצעה כי זה יהרוס כל מחורח
והמשמחה. אני מבקש להעביר זאת בחור המלצה הועדה לשר האוצר.

מינ"ר י. גורי:
מר מנדלסון מבקש לקבל את המסמך במח
שחוב.
ועדה המכתיים חמליץ לפני האוצר בעד

סדר דומה לשוטרית.

לענין אשר תקציב הבחון " יש למנינו
שתי אפשרויות, ארכה לתודש ימים, או אשר התקציב. וועדה המכתיים היא
מבחינה ידועה כנסת זמנה. שבטנו שהכנסת מתמזזה לפגרה אבל אם יהיה
צורך יכנסו אותה. את רואים צורך לכנס את וועדה המכתיים ל- 3 - 2 שעות,
צריך לכנסת.

י. רובינ:
מתברר מהלך הדיון שלא נמסר הינו
לדון בתקציב הבחון, ואני מציע להקדיש
ישיבה מיוחדת לאשר תקציב הבחון.

מינ"ר י. גורי:
כיום, מבחינה חוקתית, אין תקציב למשרד
הבחון. יש שתי אפשרויות: האחת - לכנס
את הועדה הינה ראשון לדיון על אשר התקציב. ההצעה השניה - לתת ארכה
לתודש. המובן את מחליטים לתת ארכה לתודש אין את אומרת שדוחים את
הדיון.

א. הרמבל:
אני מציע לאשר ארכה לתודש, וההזכרה
היא שבמשך 3 - 2 השבועות הקרובים לא נחאמך.

דועדה הנכסמית 2.9.

הינו"ר י. גורני:

ה חיל ט:

ניחנת ארכה למשך חודש ספטמבר.

דועדה הנכסמית תקיימ ישיבה ביום חמישי ה' חשרי תשי"ג, 25.9.52 בשעה 10.00 לשם דיון ואשור "הקאייב הבמחונ".

עובר לפעיק (8) של "צו לפחור ממס

מסוייג ומט מותרות".

הפעיק נחקבל.

עובר לפעיק (9).

עד כמה שאני יזכר מכונות, מטעי דיר, חמרים ואיור, משוחררים במלל.

א. איזלינג:

"חמגי ישראל" עדיין אינה בגדר מטעל חקשית, כי יש דברים שנמצאים עדיין

מר גומני:

בשלב המקר. דאינו יזיה יאיים לאו.

אינני רואה סיבה מדוע לאגדיל בין מטע ומט מותרות.

הינו"ר י. גורני:

מקמיד להצטרף את הפעיק.

הפעיק נחקבל.

עובר לפעיק (10).

מר מנדלסון:

האירות הנדריקאית פנתה אלינו בקשר עם ממטר מצומצם של פקידים של ה"הענקת".

האירות מסדרה פקידים אלה באופן זמני בדירות, וקנתה את הדירות והמקרים החשמליים כאן בארץ. האירות חתמה על מכתב החתיבות, שאם פקידים אלה יעזבו את הארץ והדירות והמקרים לא יהיו יותר בשימוש חקשית - הצירות האמריקאית תשלם את המסים. על סמך מכתב זה לקחתי לעצמי טמכות לשחרר את מקרי ה"פילקו" ממט מותרות, אבל ברצוני שזה יהיה מובטח באו.

יא רוקט:

אני מציע למחוק את "... פקידים המועסקים על ידי מדינות זרות ... ולהוסיף: "נציגי דיפלומטיים במקצוע".

מר מנדלסון:

המדובר בפקידים חושבי חוץ.

א. איזלינג:

אני מציע "... לנציגות דיפלומטיות עצמה ולנציגות קונסולריות, לא לאנשים ומשרתיה".

מר מנדלסון:

אני מציע רק נציגות דיפלומטיות, וכן את הנציגות הזמניות שחורות עובר פקידיהן והפתורות הינן עוברות להיות חקיד, יש גם כן לשחרר.

הינו"ר י. גורני:

אחת מר מנדלסון מודהה עם הצעת ה"ה" רוקט

א. איזלינג:

אני מציע הוספת: " כל מה שניתן לאלה ניתן גם למומחים המזמנים על ידי המוכנות

היהודית ומוסדרותיה".

דוקטור חכמים 2.9.

הינו"ר י. גורי:

מעמיד להצבעה או הצעת חה"כ רוקח
למחוק את החסקה: "סקידים המועסקים
ההצעה נוקבלה.

על-ידי מדינות זרות..."

להצעה ציזלינג - מדוע לא ישוחררו
גם המומחים המוזמנים על-ידי הממשלה?

א. ציזלינג:

המוכנות היהודית היא אורגניזציה קולמית
ומביאה אנשים מכל העולם. נציגות
העם היהודי בעולם איננה פחותה בעיני מנציגות המדינות האחרות.

הינו"ר י. גורי:

ההצעה מתכסה על-ידי סעיפים (2) ו-(5).
החסקה על הפקידים המועסקים על-ידי
נציגות זרות נחקקה.

מר מנדלסון:

לפי סעיף (5) אם המומחים שהמוכנות
היהודית מביאה מביאים יחדם דברים
שנשארים רכוש המוכנות היהודית - הם פטורים ממס.

הינו"ר י. גורי:

עבר לסעיף (11).

א. ציזלינג:

אני מבקש להוסיף "קופות-חולים"
כי זה גם כן מוסד ציבורי.

במקום שמדובר על מוסדות צדקה, אני
מבקש להשתמש בטרמין "מוסדות גמל ועזרה הדדית". כל המוסדות שנקראים
מוסדות צדקה נקראים בהסתדרות "מוסדות גמל".

הינו"ר י. גורי:

הני חושב שאריך לקבל את שתי הצעותיו
של חה"כ ציזלינג. אין לחייב את המוסדות
שנזקקים למונה "עזרה הדדית" או מוסדות גמל" להזקק למונה "מוסד צדקה".
התפקידים המתמלאים על-ידי המוסדות הללו הם אותם התפקידים ומסחבר
שאר כך לקבל זאת.

א. ציזלינג:

יש להוסיף "קופות חולים מוכרות".

מר מנדלסון:

אם קופת-חולים "השלוח" רוצה לבנות
חדר ישיבות מיוחד, איני רואה שום

סיבה לשחררם.

הינו"ר י. גורי:

אם מדובר על זה שהמוסד יכול לרכוש
דברים שהם בגדר מותרות, במידה שהמדובר
בבית-חולים - אין הדברים שהם רוכשים בגדר מותרות. אולם אם המדובר
בקופת-חולים של הסתדרות עובדים, אין בזה שדין ערובה שהם לא
ישתמשו בציוד מותרות לריחוק משרדיהם.

מר מנדלסון:

בקשר לקופות חולים - הרפואות והציוד
הרפואי מותרים ממס. אולם כאשר קופת-חולים
לעובדים לאומית קיבלה במחנה משוודיה, מאדח קרוב להם, ציוד משרדי
משובה, לא מאתח לנכון לשחרר זאת.

הינו"ר י. גורי:

אני מציע להוסיף מלה אחת: "... לבצוע
תפקידים הרפואיים".

א. ציזלינג:

העובדה שקיימת קופ"ח "שילוח" היכולה
להשתמש לרעה במסור, אינה שייכת לענין.

ועדת המסכים. 2.9.

א. ציולינג:

אינני יכול לומר ש"קופת תוליה של הקהילות" המשרתת 750 אלף נפש, יכולה להתנהל רק על-ידי בית-תוליה ומרפאות. אין היות דברים החובאים מתו"ל ומחורים ממכס, הם מותרות או הם מסוייג ואין קופות תוליה חשודות על גבול מסכים. למשל, אור מלאכותאני הוא בגדר מותרות בבית פרטי אבל לא בקופת-תוליה.

אני מוכן לקבל כל הגדרה שתאמר ייזה מוסדות משוחררים, כדי שהצו לא יתן לאיזה שהוא מוסד הקורא לעצמו "קופת תוליה" לעשות ככל העולה על לבו. אינני מבין מדוע קופות תוליה לא יקבלו מחנה, ואינני מבין מדוע עליהם לשלם מה על מחנה נזק. המדובר הוא בדברים היוניים ואני מאיע להגביל את מספר קופות התוליה, כדי שלא יהיה מקום לחשש לניצול בלתי נכון של הצו. את התקידים החיוניים יקבע המנהל.

מר מנדלסון:

אני מבקש את תה"ר ציולינג להתחשב עם המצב היות ולא להביא תקידים משלתיים ושותרים לכך שיחליטו את הדברים הם לשימוש המוסד ירו לצורך להגדיר זאת. אנחנו למשל משחררים את קופת-תוליה מכל מה עבור ריחום בתי הבראה. אינני מוכן לקבל את הצוין שכל ריחום בבנין אדמיניסטרטיב של קופת תוליה צריך להיות סגור ממס.

היו"ר י. גורי:

יש לזכור שנשחנו המוצגים ביחס לנוסח החיים. כיום יזנו אלתי גליה בישראל שמוציאה אלתי לירות אשר ריחום, ובתים האלה שבעבר לא הולמו על כך. ברור הדבר שיכול להיות במסדר קופת-תוליה - ולי בודאי יש יחס לקופת-תוליה - ריחום שאין בו צורך לשם מילוי התקידים.

א. הרצאלי:

אני מאיע להכניס גם את הדברים שנכללו במסיף (12).

י. רוסה:

אני מאיע לחבר מסיף (11) ו-(12).

מר מנדלסון:

ריחום מוסד ציבורי כמו "גיה גורדון" צריך להיות אחר מאשר ריחום קופת-תוליה, אבל לכל המשרדים. אם הבנק התסלתי של המשלה הוא צריך להיות כחור מתשלום המס.

היו"ר י. גורי:

אני מאיע להוסיף: "... קופת-תוליה (בתי תוליה, מרפאות ובתי הבראה).

א. ציולינג:

אני מסכים להצטרף המשימה.

היו"ר י. גורי:

מעמיד להצבעה את הצעת תה"ר ציולינג להוסיף "... קופות תוליה... להנחת דעתו

של המנהל".

ההצעה לא נחקלה.

מעמיד להצבעה את הצעת י. גורי.

ההצעה נחקלה.

קיימת הצעה לאחד את שני המסיפים.

מר מנדלסון:

בתנאי שיהיה כחוב "לשם גיוס התקידים" עם בית-תוליה מזמין 200 מאוררים, הם חוסשים מתשלום. הולח את קופת-תוליה מזמין 200 מאוררים, הם אינם מהווים חלק אינטגרלי של העבודה.

ועדה המסמית. 2.9.

היו"ר י. גורי:

מסמית להצבעה את אחד מסעיפות (11) ו- (12).
הצבעה נתקבלה.

א. הרצפלד:

הוועדה שיחיה מוזכר "בתי אבות".

ח. לנדו:

יש סברה שמוסדות צדקה מוללים בתי אבות,
וזני הועב שאינה מוללים.

היו"ר י. גורי:

אין מוצב זקנים שאיננו בגדר מוסד
צדקה. ברור שלא נ"ל את המס על מושב

זקנים.

א. הרצפלד:

יש בידי מחשב רשמי שאין מושבי זקנים
מיוזמים.

היו"ר י. גורי:

אני מציע לכתוב: "מוסדות צדקה, מוסדות
גמל ועזרה הדדית * יתיה כוכב, והערה

"כולל מושב זקנים".

הצבעה התקבלה.

עובר לסעיף 13.

א. איזלינג:

אני מציע להרחיב ולכתוב: "לקיום מטרותיה
ופעולותיה להנחת דעתו של המנהל".

"שלוש שנים".

אני מציע לכתוב: "חמש שנים .." במקום

היו"ר י. גורי:

האם נכון לחוסים במסיף זה "להנחת דעתו
של המנהל" אח"המחורה מיועדת לשמש

למטרותיה להנחת דעתו של המנהל". מה פירוש "מטרותיה להנחת דעתו של
המנהל"?

א. איזלינג:

אני נותניה לישוב מכוניח, או אם עושים
סדר לקידור, אני אומר שאריך לשחרר

את הישוב ממס מותרות.

ח. אריאב:

בזמן האחרון יש סוגיה שונים של החישובות.
בקיבוץ העבר קל, קייה מחבת אחיד ודרוש
יחויץ מקור, ולכן התוספת מכניסה אותנו

מקור אחד. במושב עולים כל בית
בשבן גדול ואינני יכול לקבלה.

היו"ר י. גורי:

יש הצעה שאם הסחורה מיועדת לנקודת
החישובות חקלאית, לבנין הנקודה ומאמר

" למודת בנין הנקודה" ברור הדיבר שאין הציוו עבור כל בית, ואז אמר
לחסיף " להנחת דעתו של המנהל".

א. החישובות חקלאית.

ב. יוגד אם הסחורה מיועדת לצרכי החישובות.

א. איזלינג:

במסיף זה מדובר על הרבות. ברוב הישובים
יגיעו לבנין ביח"הרבות לא במשך 3 שנים,

ולכן אני אומר: " למשך חמש שנים".

היו"ר י. גורי:

עובר לסעיף (16).

הסעיף נחקבל.

עובר לסעיף (17).

א. ציזלינג:

מוסדות ציבוריים שמטרתם איחידה היא הנצחת זכר אדם, או מאורע, כמעט שאינם קיימים. לא תמיד מקימים ועדה ציבורית לשם מטרה כזו.

מ. קלמר:

לדוגמא, אם יהודי מקים בית-כנסת על-שם הוריו, זה כעין מאבה.

א. ציזלינג:

בית כנסת ממילא חמשי מחמ.

האיחידה".

אני מציע למחוק את המלים: "שם שמתרו

היו"ר י. גורי:

ההצעה נחקבלה.

עובר לסעיף (18).

א. ציזלינג:

המדובר על מצבו של אדם ושיקומו, ואינני מבין מדוע לא לשחרר במקרה כזה אדם שנפגע בעבודה או נכה מלידה שיש לסדר את שיקומו.

אני מציע למחוק: "שנכותו נגרמה על-ידי פעולות מלומה, מרעה או פעולות איבה אחרות".

ח. לנדו:

אינני יודע מדוע בחרו דוקא 35% נכות. אני חביר נכים בעלי 30% נכות שאצלה קיימת בעיית שיקום ראוייה מאד.

אני מציע "30% נכות"

י. רוסת:

אני מציע לפרט: "תזונת עבודה וכו'".

היו"ר י. גורי:

באן חלה השממה. בוועדה הכתמים אמרו שיש לומר גם נכה-עבודה.

א. הראפילד:

אנו רוצים להקל על בעל המום, לכן אין להפיש את הסיבה למרמו, ולעתי יש לכתוב

נכה, באופן כולל.

היו"ר י. גורי:

אני חושב שהמרום נחוץ, ונוסיף עליו "נכה-עבודה ומכל סיבה אחרת".

א. ציזלינג:

אני מבקש להוסיף "להנחת דעתו של המנהל".

ק. לנדו:

אני מציע לפרט: "נכה מלידה, מחלה או כל סיבה אחרת".

היו"ר י. גורי:

אשר לאחוז הנכות, הלכנו בעקבות חוק שנחקבל ויש להשאיר זאת.

מעמיד להצבעה את הסעיף עם התיקונים.

הסעיף נחקבל.

ועדת הכספיה 2.9.

היו"ר י. גורני:

עובר לסעיף (19)

הסעיף נחקבל.

עובר לסעיף (20)

א. איזלינג:

אני מציע להחליף את המלה "... מתק" ולכתוב "... למטרה ציבורית להנחת דעתו של "ארגון אמנות עובדות" אינם דברים של ידקה.

היו"ר י. גורני:

מבורני שצריך לקבל את החיקון.

הסעיף עם החיקון נחקבל.

עובר לסעיף (21).

הסעיף נחקבל.

א. איזלינג:

אני מציע להוסיף 2 סעיפים.

א. חברים לשיכון עצמי למי שתהיה לו

דינה זו בלבד.

לסעיף קודם של שחרור מחלוקה חובה כחבר: "מקרים סוציאליים אשר יאושרו. קיימים מקרים סוציאליים שאינם נכנסים במסגרת שמחברנו ולכן אני חושב שצריך להיות סעיף נוסף:

ב. מקרים סוציאליים מיוחדים באשרו "ל

המנהל".

אני מוכן שלענין זה תאיינה כל מיני

הגבלות.

החלטנו על נכוח מסיבות מחלה וכד'.

י. רופא:

מוחב המחיה שיצרנו בשביל שחרורים הוא רחב למדי. יש לזכור את חוספת מס' 5

היו"ר י. גורני:

שהיא כשלעצמה משחררת את כולם.

אני מתנגד לסעיף הראשון. מגמת השחרור היא לגרומים ומוסדות ולא ליחידים. הגעת חה"כ איזלינג היא להכניס מגמת חדשה שמקיפה רבבות אזרחים במדינה, מכיון הבניה היא בעיקר עממית. אשר לסעיף השני - אפשר להכניסו.

מעמיד להצטרף את האגף חה"כ איזלינג

להוסיף סעיף א.

ההצעה לא נחקבלה.

מר גפני:

כיום ישנם מקרים סוציאליים קשים ומשדר האו"ם הקטיב קרן מעד שמחזירה החלומים במקרים

וציאלים שלא נראו מראש.

קיים חוק ולא צריכים להיות כל סדורים מחוצה לו.

א. איזלינג:

מעמיד להצטרף את האגף חה"כ איזלינג להוספת סעיף: "מקרים סוציאליים

היו"ר י. גורני:

מיוחדים אשר אינם כלולים בתוך המסגרת הנ"ל גשיהיה להנחת דעתו של המנהל".

ההצעה נחקבלה.

וועדה הכספית. 2.9.

היו"ר י. גורי:

לענין החיאמדות - לנגד עיני
פרוטוקול מישיבה ועדה משותפת של וועדת
הכספית וועדת החינוך והתרבות, מיום 7.2.51. הבעיה עמדה אז לפני
הועדה המשותפת כמו שהיא עומדת לפנינו היום. אז נאמר ע"י ד"ר לנדאו
ממשרד האוצר (ק ו ר א). הוא ספר את דברי שר האוצר במגישה קח ב"כ
החיאמדות.

האם דברי שר האוצר שוררים וקיימים?
בזה אינני רוצה עדיין לקבוע עמדה לפני הענין. ברצוני לדעת אם
וועדת הכספית תסכים בתוכן חינוכי - אם הם קיימים גם היום?

ד"ר לנדאו:

אין לי יסודי כה משר החו"ש, כי הוא לא
דן עדיין בבעיה זו.

היו"ר י. גורי:

למדתי מהפרוטוקול שדעתה של הועדה
המשותפת לא הייתה נוחה מהמס הזה.

מדוע הענין נדחה?

ד"ר לנדאו:

היום והועדה לא התכנסה יותר.

היו"ר י. גורי:

אני חייב לומר שד"ר לנדאו מנה מסה
במעמית בענין זה אבל לא מצאתי את הזמן
כדי להפעיל את הועדה. גם אינני יודע אם הייתי רשאי להמשיך ולכנס
ועדה שכונסה בימי כהונת הכנסת הראשונה.

ד"ר לנדאו:

מספר המבקרים במקומות שעשויים בשנת
52 - 1951 הגיע לקרוב ל- 22 מיליון
איש. מחוץ זה בערך 1,5 מיליון מבקרים ב- 7 מוסדות הרבות מחוץ קרוב
ל- 20 מוסדות אמטורים ממס. אמטר להגיד שקרוב ל- 2 מיליון איש בקרו
במוסדות אלה.

במקרה מס הבולית 49 קיים טעיף שבו
כתוב ששר האוצר, על פי המלצת שר החינוך והתרבות, רשאי להורות בצו
" שיפורט ב"רשומות" - שנתחייב כניסת למוסדות אמנות, מוסיקה ומחנאות,
יהיו סגורים ממס. בעצם בוועד רק סניף מחוץ 5 החלקים של המסכה.
למסורה לא ניתן "חרור ויש כיבד לכך.

השיחור שניתן על ידי מוסקה המקורה

בא כירושם לחלק מהמוסדות האמנותיים בארץ, בזמן שאנרל ווקוס היה
"נציב עליון" קבל ב- 1957 הוראה ממסרד המוסדות, לחרור את היאמרון
"הבימה" ממס בולית שהיה קיים אז. היות ואי אמטר היה לחרור רק מוסד
אחד, לחרור את "הבימה", "אהל" ו"המסכה". כאשר קבלנו את השלטון
לידינו הוצאנו בבקשה לחרור, והדבר הגיע לידי כך ש" להקת הגמדיים"
קבלה אף היא שחרור. המטב הגיע לידי כך שמוסד שמטיין מוסיקה בא
לביה דין עליון לצדק ומען מדוע אינו מקבל שחרור ממס הבולית.

אנחנו יצאנו מנקודה מוצא שרצינו להח

קרוז לאותם המוסדות האמנותיים שהם עצמם מציינים. קודם שכל מס
החוראות הקיימות באו מוסדות כמו "חברת בניני האומה" ומענו שמוע
להם שחרור עבור האמנים שהם מביאים מחו"ל, אף על פי שהם ממלאים למעשה
הפקיד של אימטריו.

היקף המבקרים עלה למיליונים, ובו בזמן
שבימי אנרל ווקוס היה מחיר הכרטיס היקר ביותר 30 גרוש הרי היום
מחיר הכרטיס הזול ביותר הוא 80 גרוש או לירה. וב"אומרה הישראלית"
מחיר הכרטיס הזול ביותר הוא 1,800 ל"י. ב"חמורה" המילהרמונית" הגיע
מחיר כרטיס עד ל- 5 ל"י. נשאלה ע"י השר השאלה מדוע אדם המשלם
מחירים כאלה עבור כרטיסים לא ישלם חוספת קמנה עבור המס.

ז"ר לנדון:

המוסדות האמנותיים מעלו בתקידתם.
ה"חזרות הפילארוניות" מביאה פוליטיקה מח"ול המופיעים עם
ה"חזרות" ואחר הם מופיעים לבד וזאת שלא ה"חזרות הפילארוניות"
הסוליסטיבא בחנאי שהוא יופיע עם ה"חזרות" בקונצרט הגדול -
חזרות הופעה זו אינו מקבל השלום - ואחר יופיע לבדו, והכנסות
הופעה אלה מגיעות לידינו.

ה"תיאטרון הקמרי" הביא לפני שנה וחצי
תיאטרון מימיקונים מפריס, הוא הרוויח אז כ- 8000 ל"י ולא שילח
מס גולים. כאשר החלטנו לחלל בדבר החליל לחץ להפסיק את המסול.
תיאטרון "הבימה" הביא גם הוא להקה של מימיקונים אבל להם לא נחתו
שחרור. היחה לנו מלחמה מהמדה במוסדות שניצלו לרעה את השחרור.
הגענו למצב שתיאטרון "לי לה לו" שגם לו יש שחרור, נותן במחיר
הכרטיס גם כרטיסי אוטובוסים מרחתגן לח"א.

ברצוני למסור לכם ששר האוצר המנוח
אליעזר כהן ז"ל דן ברוייה ובא אל הכנסת וביקש לקחת ממנו את האות
לחת שחרורים ממס. הוא ראה את העול שנגרם לאוצר על ידי הלחץ
שלא לשלם את המס. היחה החלטה לחסל את האפשרות שנותנים לתיאטרונים
לקבל מחירים גבוהים עבור כרטיסים מבלי שהאוצר יוכל לגבות את
המס הקטן.

שר האוצר בירר את הדבר וקבל את כל
ההסברים. ידענו שהדבר יחברר בוועדה הכספית ויהיה איום באי-ציות.
אבל החוק נותן רשות: לשר האוצר להחליט על סמך "יעול דעתו" על
שחרור מוסדות אמנות מופיעה וספורט, ממס גולים. שר האוצר כתב אלי
מכתב שעל כיו החל מ- 1.9.52 אין לעט למוסדות שחרור ממס גולים,
ושיש להכין אז להסתחת מס גולים, ולהדריגו מ- 20% ל- 10% המס
החדש אמודרג, קטן מהמס הקודם, וחל על כרטיסים עד מחיר 2 ל"י.
בכרטיסים שמחירם מעל ל- 2 ל"י יחול המס הקודם.

בכרטיס עד 14 גרוש המס הוא 7% ממחיר
בכרטיס עד 24 גרוש המס הוא 8% ממחיר
הכרטיס כלומר 2 גרוש. בכרטיסים שמחירם 60 - 40 גרוש המס הוא
6 גרוש. עד עכשיו היה המס 10 גרוש. בכרטיסים שמחירם 60 גרוש עד
לירה, המס הוא 150. בכרטיסים שמחירם מ" 2 לירות ומעלה המס הוא
15% ממחיר הכרטיס. יצאנו מתוך הנחה שכרטיסים לפועלים ב"חזרות
הפילארוניות" עולה 26 = 12 ל"י, ואדם המשלם מחיר כזה יכול
לשלם גם את המס. כששאלתי את ג"כ ועדת החרבות של ההסתדרות - המפיצה
כרטיסים אלה - כיצד הם מסכימים למחירים אלה, ענה שהחזרות מוענת
שהיא עושה טובה גדולה לפועלים בזה שהיא נותנת את הקונצרטים, כי
המחירים ללא-פועלים הם 40 = 20 ל"י.

ברור לי שאין בהחלטה המס שום ערול שנעשה
למוסדות החברותיים. בארצות כמו אמריקה, אנגליה וצרפת אין שחרור
כזה. בצרפת ניחן השחרור רק ל"קומדי פרנסיו" בשיעור 50%. החזרות
בניו-יורק משלמת 400,000 דולר מס גולים בו בזמן שיש לה גרעון של
1/2 מיליון דולר. משרד האוצר אינו יכול לערוב למוסד אמנותי אולם
מלאית. לזה יש רק פתרון אחד - הצגות טובות. אם ההצגה טובה האולם
מלא. יש לבקר את הוצאות המוסדות, יש הרבה הוצאות מיותרות.

ההחלטה לבטל את השחרור אינה החלטה
מפריה, היא באה אחרי שלוש שנות נסיון שהראה שאי אפשר להמשיך בזאת.
יכולה להתקיים שיחה מתודעת עם שר האוצר, שהמכומים שייגבו יוקדשו
למסרת בנין אולמות לתיאטרונים. אולם על התיאטרונים לדעת שהחוק
עומד לימיננו ועליהם לציית להוראה, ורק אחר כך יכול להחנות מ"מ
על השימוש בכספים שייגבו.

י. רופת:

ידועה לי העניינים וגם אני בה"א הייתי על התיאגראות מס של 5% אולם חנה אנו מחזירים 2.5% כך שלמעשה אנו גובים 2.5% וגם על זה מעדערים התיאגראות ואינם מקיימים את התורה. לדעתי התיאגראות לא יעמדו בהצעה לבטל את השחרור מסם הבולים.

המסדרות ילכו לאבוד. כאן לא ניו-יורק או אנגליה ואין להשוות השוואה בין המצב עם למצב אנלנו. עומדת השאלה מה צריך לעודד את הציבור ללכת להצגה בעברית או לעודדו ללכת לקולנוע. לדעתי "מאתר שמדברים על חרבות וקיאוב גלויים" מוטב למשוך את האנשים לתיאגראות.

ידוע לי עד כמה התיאגראות מתלבטות. המשכורות שלהם יותר נמוכות ממסכורת פועל בלתי מספיק בשירות ח"א, לתיאגראות יש גרעון בסך 100,000 ל"י.

אני מציע להשאיר למשך שבועיים - שבועיים וחצי את בצוץ החוק, ואם לא התקבל ההצעה הזאת, אני מציע להתלים על מקסימום של 5% מס בולים.

א. אינלינג:

ביחס לציוות, אני בעד ציוות לחוק, אבל יש לחת אפשרות לעדער. לדעתי נהג ד"ר לנדאו בענין זה באומרה יתרה ולכן אני מציע לא לחבוע את התיאגראות לדין. יש עבריינים אמורים מהם שעדיין לא נתבעו לדין.

אני מציע להשאיר את בצוץ החוק לזמן ארוך משבועיים, ולבחור ובעצת משנה שתמוך את הענין. אני מציע להשאיר את בצוץ החוק עד למועד פתיחת הכנסת, ואם לא ימוכס ובר המתקבל על הדעה מוטב שהכנסת הפסוק בקנין. אינני מומחה בשנין אבל אני רואה באיזה יסורים וקשיים האנשים חיים ומתקיימים.

אין זה נכון שהמס יפול על הציבור, ומי שיכול לשלם 40 לירות עבור כרטיס מנוי יוכל להוסיף עוד 8 ל"י. האמת היא שהאדם לא ישלם את ה- 8 ל"י אלא יקנה כרטיס יותר זול והתיאגראות יהיו למצב שהמסיות יהיו על השבון המנוסותיהם. המדינה טרם הגיעה למצב שתחייב את מסעלי החרבות, ותם תלויות על בלימת.

ב. הרשקוב:

האם אמלצה שלנו יכולה להשפיע על גובה המס?

הנ"ר י. גורני:

אני נותן לרוב האמירות של חת"כ רוקח ואינלינג, אבל ברובני לחלוק על חלק מהדברים. אינני גורם אלטרנטיבה. אני גורם השתייה לזמן מסויים, מוטב להשתות את בצוץ החוק ולבדוק זאת מחדש, אבל לא השתייה של חודשיים. אינני חושב שיש לקשור שאלה זאת עם פתיחת הכנסת. הענין אינו צריך להיות מוטב לכנסת מלכתחילה, אלא אם תבוא דרישה מצד חת"כ לדין בשאלה זו בכנסת, וימצא הרוב הדרוש לכך.

אפשר לתת השתייה לחודש ימים ולבדוק את הענין מחדש. רצוי שהבדיקה תהיה בצורה המקובלת של מנוי ועדה, ואחר נקבל החלטה. רצוי ששר האוצר למני שיקבל החלטה סופית יביא זאת לידיעתה של וועדה הכספית.

עלי לומר שהודעה על ביטול השחרור מסם הבולים היחה בגדר הפחעה גמורה. במשך שנים היה קיים שחרור והנה פתאום הוסיף מכתב זה, ועברו רק 5 ימים מקבלת המכתב עד לבצוץ ההוראה.

ועדת הכספית. 2.9.

היו"ר י. גורי:

מוכרתי להודות שבין אם הסכנות אודקות ובין אם אינן אודקות, את הסכנה הזאת הטיבור בודאי יקבל. לא יתכן שב- 27 לחודש אוגוסט יקבלו הודעה שבי 1 לספטמבר מתזרים דבר שהיו מיותרים ממנו במשך שנים. לר האוצר צריך לראות שהטיבור יקבל מענה זה, ועל מן אני מציע להשאיר את החלטה.

ד"ר לנדאו:

אינני יודע מדוע יש לקבל את הלחץ הטיבורי. כאשר שר האוצר מחליט על רישום הזתב זה כאשר מחליטים בכנסת שיש להחיל מה, ברור שיש הרבה אנשים שאינם מסכימים לכך אבל מבטיחים זאת מכיון שכך הוחלט. החוק נותן סמכות לשר האוצר לבטל את החוקים מסמס הבוליים.

אני מציע לוועדה להחליט שער 25 לספטמבר ישלמו התיאגוראות את המס, ואם יוחלט אחרת יוחזרו לזמן המכומים. עליהם לדעת שאם קיימת החלטה יש לבטלה. איני יכול לשנות את הצו ואני מציע שיו"ר וועדת הכספית ידבר עם שר האוצר.

מר זגני:

אני מציע ששר האוצר ישהה את ביצוע החלטה, אבל עד אשר הדבר ייעשה, על התיאגוראות לשלם את המס.

היו"ר י. גורי:

ברור שוועדת הכספים אינה יכולה לעודד הפרת החוק. אנו נודיע למעוניינים אין להעלות על הדעה שוועדת הכספים על המלצותינו לשר האוצר, אבל עומדת מאחריהם בהחלט החוק.

הלנדאו:

אני מציע שיו"ר הועדה יתקשר עם שר האוצר.

היו"ר י. גורי:

כאן יושבים באי-כוח האוצר שיוודעים את הלך-דעות הועדה, והם ימסרו זאת לשר האוצר.

נגמור את הדיון ב"צו לפטור מסמס ספרייג ועבור לסעיף (ב).

הלנדאו:

לגבי מקרה השמלי - אינני סבור שאם עולה חדש מביא עמו מקרה השמלי הדבר בהחלט מותרות. כאן בארץ מקרה השמלי הוא מדרך הירני ממדרגה ראשונה. עד היום היה נהוג שעולים חדשים מסורים יחס על מקרה השמלי.

אני מציע להוריד הגבלה זו.

הא.א.ז.ל.י.ג:

אני מציע לפטור מקרה השמלי מסמס בתנאי: "בתנאי שלא יוצא מדירתו תוך 5 שנים". ומחיל עונש חמור על עבירה על החוק, כגון, המקעת המקרה.

אני מציע שיהיה מסודר קבוע של רשות קנייה נוספת למה שהאיש מביא, ואת הדברים האלה יוכל לקבל בלי מס מותרות, תוך שנה מסלייתו ארוכה. אני מוכן לקבל כל ניסוח לכך.

מר גרני:

אנו נותנים פטור למקרה השמלי משומש, שהעולה מביאו מביתו. הנסיון מראה לנו

דוקרין חתומים 2.9.

מר גפני:

טובות גדול על המקרים המשפטיים שהובאו, לא הובאו לשימוש עצמי.
המנהל חת"כ צילינג חת"כ חת"כ חת"כ חת"כ, אבל אין לנו יכולים לבדוק
זאת. אנחנו יודעים שאלו מקרים הובאו לאורך וזינו נמצאים בידי
האנשים שהביאו. אחת היענות היא שמחזיקים את המקרה אבל מכרים
עד שישיגו דירה.

אשר להצעה השנייה, אין לנו אפשרות
לבדוק את הדברים באמת נכונים בשביל העולים.

חיו"ר י. גורי:

הקנין פרובלמתי מאד. אשר להצעה חת"כ
חמש השנים, אין מעט להכניס חבר שמלכתחילה
יש ספק אם הוא ניתן לבטוח. לדעתי דברי מר גפני נכונים בהחלט
והרוב המכריע של המקרים המשפטיים מובא למכירה.

ח. אריאב:

יש להניח שיהיו מקרים של עולים שיביאו
את המקרים לשימוש העצמי.

ח. לנדו:

אנו יודעים לעליה מהתוצאות השבועות,
ועולים אלה חסיד יהיו כלים המשפטיים.

והנבלה זו חסר רחם.

ח. לנדו:

אנו אנשי סדר שהחם יונזר כקבוצה
עליו שנים את במשך כל הזמן היא המקרה

המשפטי בביתו של העולה?

מר גפני:

עולה שמביא מקרה משפטי לשימוש, בדרך
כלל מביא אותו מביתו והוא משומש.

חיו"ר י. גורי:

אם עולה מביא עמו מקרה משפטי משומש,
בדרך שהוא בעל המקרה ואינו משלם מס.
אם עולה מביא מקרה משפטי חדש, אין הוא מסכן כל כן ויכול לשלם את
המס, ביהוד כחמש ב- 90% של המקרים המקרה נמכר.

להקרתו של חת"כ לנדו, בדבר עליה מאריזות
האנגלו-סבסיות - עוד חזון למוקד, כיזם לא זו המסיגוריה התיקנית של
העולים.

ח. לנדו:

אני מסכים להצעה להכניס סייג של זמן.

חיו"ר י. גורי:

הדבר אינו ניתן לבקורת.

מעמיד להצבעה את ההצעה לחוקק את

ההצעה על המקרה המשפטי.

ההצעה לא נתקבלה.

מעמיד להצבעה את ההצעה להכניס סייג,
שלא יגבה מס את המקרה ישאר למשך 5 שנים בדירת העולה.

ההצעה לא נתקבלה.

מעמיד להצבעה את ההצעה להחיל רק מס

מסוייג:

ההצעה לא נתקבלה.

מעמיד להצבעה את הצעתו השנייה של חת"כ
צילינג, בדבר מהן רשות לעולה לקנות חפצים, משותפים מס. חוץ שנה
מיום עליהו ארצה.

היו"ר י. גורי:

המצעה לא נתקבלה.

עובר למעיק (ב) (III)

א. איזלינג:

אני מציע להוסיף: " ובחנאי שיובאו
דברים משומשים".

היו"ר י. גורי:

המעיק עם התיקון נתקבל.

עובר למעיק (ב) (2).

המעיק נתקבל.

עובר למעיק (ג).

המעיק נתקבל.

עובר למעיק (ד).

מר גפני:

כסטד האוצר קובע שהמס יחול על מלאי
והסוחר מוטן שבמלאי תהיה סחורה שיש לה
עוברת לסוחר, תהיה הנחה בשיעור עד 20%. זהו גם הנוהג כיום. אין
זאת צומרת שמכרחה להיות הנחה של 20%, אבל התנחה לא תטלה על 20%
מסכום המס.

היו"ר י. גורי:

המעיק נתקבל.

עובר למעיק 2 (א) - תנאי הסוחר וביטולו.

א. איזלינג:

שאלת החזרת הכנסות יכולה להיות בקשר
למוסדות הקונים מניכרים. אולם אין זה
במח, מניסוח מצו, שאדם הקונה בחנות יכול לקבל חזרה את המכוננים ששילם.

מר גפני:

זה כחוב בחוק עצמו שאם במסות נגבה
מס אז שולם חלק מהמס, יש לשלם חזרה.

היו"ר י. גורי:

המעיק נתקבל.

עובר למעיק 2 (ב).

המעיק נתקבל.

עובר למעיק 3.

המעיק נתקבל.

עובר למעיק 4.

המעיק נתקבל.

החל מ:

הצו ש.ב.

וועדת הכספית. 2.9.

הינו"ר י. גורי:

אני עובר לענין הארגונה.

קבלנו מכתב מאגודת ניו-ז'קיי הרכוש במלחמה השחרור וכן קבלנו מסמך ממנהל הארגונה - דו"ח זמני על פעולות משרד הארגונה, וכיצד הוא פועל.

בא כח אגודת ניו-ז'קיי הרכוש במלחמה השחרור קובל על סדרי הבצוע ואומר שבועדה האיבורית יש נחיה קמלנית שלקיימוצית המורים שקומדיה בניגוד לתקנות שאושרו בוועדת הכספית, ואמבקש לחקן את השיטה, ומצטע להבטיל את הסכום שקומד לרשות מנהל הארגונה והועדה האיבורית, כלומר במקום חצי מליון לירות - מיליון לירות.

כן עלינו להיית הרשה שתחילתה לפני 3 - 2 שנים, כשנתנה הסכום ממעם וועדת הכספית לוועדה משנה שחבריה היו מר פנקס המנוח, ויבדלו להיית חת"כ הרשאלד וינמחלי. כדי להיית פרשה זו דרוש סכום של 152,000 ל"י בצרך. יש צורך לחקן את התקנות - ואדין לעשות זאת בזמן רמיואלסביי - שהמרכז החקלאי הוא האינסטימוציה המחליטה על יניניה אלה בלי שאפשר לערער על החלטותיה. יש לבוא לידי הסכם עם המרכז החקלאי של המועל המזרחי, כי הספול חקיין גמ משקיה המשתיימת למקטור זה.

א. איזלינג:

אני מציע:

א. להסמיא את החומר לתבדי הוועדה.
ב. למנות וועדה משנה מצומצמת שחבריה את השאלות הנלה למני ישיבת וועדת הכספית, וגל נובל לאשר זאת.

ג. הרשאלד:

אני הייתי האדם שורדתי על ענין זה, וזה חודש ימים שאני ממריד את יו"ר וועדת הכספית. אינני מקבל שמארה אנשים צרכים לסבול שני חודשים נוספים. יש שאלה של חובות, נלמשה החלח בזמנו על כך. אני מתנגד להקמת וועדה משנה כי הרברים ברורים.

הינו"ר י. גורי:

יורשה לי לומר שחת"כ הרשאלד לא צדק בהערותיו בנוגע אלי. מי שעקב אחרי עבודה וועדת הכספית בחודש האחרון, בדברית הקטורים בכנסת והישיאה לפגרא, לא יוכל לומר שהיתה אפשרות להכניס את השאלה הזאת לדיון.

אני מציע שתבחר וועדה משנה שתשב עם מר לנדאו השבוע, ובמקרה שהתיה הסכמה כללית של חברי הוועדה, אפשר ליפות את כוחה להחליט בשם וועדת הכספית.

בחברי וועדת המשנה נבחרו: י. גורי, א. הרשאלד, א. איזלינג, מ. קלמר, ח. אריאב.

ח ח ל ט: וועדת המשנה הקיימת ישיבה עם ד"ר לנדאו ביום רביעי, י"ג אלול הסי"ב - 3.9.52 בשעה 11.30.

ישיבת נוסלה בשעה 20.45